

vilde man have Erstatning derfor, i Stedet for Toklassevalgene vilde man gennemføre i selve Kommunalbestyrelsen et Tokammer-system, idet man vilde give Mindretallet indenfor Kommunalbestyrelsen lige Ret med et Flertal. Det røber Mistillid, siger jeg, til det kommunale Selvstyres demokratiske Princip, Flertalsstyret, ogsaa til Indenrigsministeren. I Lovforslaget, som det var, da det gik her fra Folketinget, krævedes, at Kommunalbestyrelsen skulde give sit Samtykke til, at en saadan 60-aarig undtagelsesvis fik Aldersrente, og at Indenrigsministeren godkendte det. I Landstinget har man altsaa ikke villet vise hverken Flertallet i Kommunalbestyrelsen eller Indenrigsministeren saa megen Tillid, at man kunde lade det blive derved, man havde Mistillid til Flertalsstyret i Kommunen, man havde ikke tilstrækkelig Tillid til den højtærede Ministers haardhændede Inhumanitet paa dette Omraade. Jeg vil for øvrigt mene, at denne Mistillid var ganske ubegrundet, efter hvad der er sket i den senere Tid.

Det ærede Medlem Hr. Martin Hansen har naturligvis nogen Ret i, at der er mange Mennesker ude omkring i Landet, der faar mere, end de har nu; det er de noget bedre stillede. Men der er en hel Række andre Mennesker, der faar mindre, det er de fattigste, vi kan ikke stemme for en Lov, der, skønt den gennemfører et godt Princip, forbedrer Forholdene for nogle bedre stillede, men forringer det for nogle daarligere stillede. Det ærede Medlem sagde, at det ogsaa efter Landstingets Ændringer var rigtigt, hvad han sagde. Det er ikke helt rigtigt, at der ikke er sket en Forringelse ogsaa for de Klasser, de Lag, det ærede Medlem tænkte paa. En 65-aarig i en Købstad f. Eks. maatte efter Folketingets Affattelse af dette Lovforslag have en Indtægt af 1534 Kr., og han kunde saa faa en Aldersrente paa 67 Kr. plus et Dyrtidstillæg af 132 Kr.; som Lovforslaget nu foreligger, efter Landstingets Forslag, vil han, da Dyrtidstillæget ikke maa overstige Halvdelen af Aldersrentens Beløb, men bliver lig dette, kun kunne faa 67 plus 33, altsaa 100 (Afbrydelse af Martin Hansen: 67 plus 67). Efter Landstingets Lovforslag, som det nu foreligger, vil denne Mand med denne Indtægt kun kunne faa 67 plus 33 lig 100 Kr. (Afbrydelse: De tager fejl!). Det tror jeg ikke, det skal jeg nærmere undersøge. Men i alt Fald vil der, naar Landstingets Ændring paa dette Punkt gennemføres, være saa-

danne Folk, som faar mindre, end de nu vilde have.

Jeg tror hermed at have svaret paa, baade hvad den højtærede Indenrigsminister og det ærede Medlem Hr. Martin Hansen udtalte. Sluttelig vil jeg kun udtale min Beklagelse af, at det konservative Folkepartis Ordfører (Vesterager), der har vist megen Interesse for denne Sags Gennemførelse — det erkender jeg fuldt ud —, nu til Slut sagde, at den Folkeforsikring, han ønskede, skulde være en Folkeforsikring til Afløsning af og Erstatning for Aldersrenten. Det beklager jeg meget; hvis man stiller det op som Program, vil man komme ind paa en Vej, som ikke fører til noget Maal, det er den Vej, der er forsøgt gennem den lange Kommission gennem 20—25 Aar, og som nu, heldigvis efter min Mening, er vandret til Ende uden Resultat. Hvad Ministeren sagde om det sagkyndige Udvalg, har jeg intet videre at bemærke til og heller ikke til, hvad han sagde om Folkeforsikringen som Supplement. Jeg vil sluttelig udtale mit Haab om, at der kun laa en Antydning i Ministerens Ord, der maaske kunde opfattes saadan, at Kommissoriet for det Udvalg vil blive lovlig snævert, men at dette ikke var Meningen dermed. Jeg vil anbefale, at Kommissoriet bliver saa vidt som muligt, at det bliver sagkyndige, tekniskkyndige, forsikringskyndige Folk, der kommer ind i Udvalget, men ogsaa at Udvalgets Kommissorium bliver saa vidtstrakt og frit som muligt netop som Modsætning til det, som den ærede Ordfører for de Konservative ønskede, at det skulde være begrænset og endda begrænset paa en Maade, som er ganske i Strid med hele den Aand, der har været herskende i Lovforslaget. Det er den eneste mulige og eneste rigtige Holdning og ogsaa den Holdning, der vil lette de Fremskridt, der skal følge i dette Lovforslags Spor, mere, end om vi nu vilde erklære os for nogenlunde tilfredse dermed. Jeg tror kun, det vilde svække den Bevægelse ude i Befolkningen, der skal til for at komme længere frem, end vi her er naaet.

Ordføreren (Hedegaard): Jeg vil kun rette en Misforstaaelse fra det ærede Medlem Hr. Borgbjergs Side, naar det ærede Medlem udtaler, at Dyrtidstillæget kun maa udgøre Halvdelen af Aldersrenten. Nej, Dyrtidstillæget maa være lig Aldersrenten. Altsaa, naar en Nyder faar f. Eks. 50 Kr. i Aldersrente, hvilket